

Μητε τ αηδονια
 Που ξελαρυγγιαζονται καθε νυχτα
 Στο ανοιχτο παραθυρο μου
 Μητε τις μυτερες κορφες των βουνων

Ειμαι μικρος
 Πολυ μικρος (νηπιο σχεδον)
 Και δεν οριζω τιποτα
 ΤΙΠΟΤΑ

Σ Π Ο Υ Δ Η

Φοβαμαι τη νυχτα
 Και γι αυτο παντα με προσωπο
 Σα γραμματοσημο κολημμενο στο τζαμι
 Παιζω με την ανασα μου.

Μ Ε Λ Α Γ Χ Ο Λ Ι Α

Νυχτωνει η ξημερωνει· κανεις δεν ξερει.
 Μοναχα που φυσαι· ολοενα φυσαι.
 Γέρνουν οι αμυγδαλιες· γέρνουν
 Τα λογια· γέρνουν οι πρασινες πιπεριες
 Ω εγνοιες μικρες και σκονη
 Τι θα πειτε
 Στο αγορι μπροστα
 Που χειρονομει σαν τον τρελλο
 Που ξυπναι μετα απο μια συντομη
 Νυχτα λογικης· στο κοριτσι που τη γλωσσα
 Βγαζει στα διερχομενα τραινα.
 Ω εγνοιες μικρες και σκονη
 Τι θα πειτε μπροστα σε τουτη δω τη λυπη.

ΜΑΙΡΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

8 Απριλιου 1983

Ηρθε η θεια-Μαιρη απ την Αθηνα. Χαρηκα πολυ. Ειναι η μικροτερη αδερφη της μητερας μου και τα πηγαينوμε πολυ

καλα. Το πιο προσφατο μωρο της ειναι μια σκετη γλυκα. Οι αδερφες μου του εβγαλαν ονομα. Τον ειπαν Πασχαλη. Ολοι βρηκαν πως του ταιριαζει και αρχισαν τα πειραγματα.

Η θεια μοιαζει ανυπομονη. Μου γνεφει. Θελει να μου μιλησει.

Την βρισκω υστερα απο λιγη ωρα σε μιαν ησυχη γωνια. Μου δινει ενα πακετο. Το παιρνω ερωτηματικα. Ειναι ενα βιβλιο με ποιηματα. Ανοιγω στην πρωτη σελιδα. Μια αφιερωση γραμμενη δυσαναγνωστα. Ημερομηνια και... «...κι ο ιμερος του κισσου, μαζι, κι ο μυστηριωδης ιμερος του μαγνητη, ειναι κεινη η μυστικη αγωνια κι ο θρηνος στο κατρακυλισμα της σκεψης, στη νοσταλγια και την προσμονη. Φοβερισμα στην ευτυχια και θαλασσα απεραντη μπροστα...».

Το κλεινω. Δεν χρειαζεται να μου πει. Καταλαβαινω.

«Ωστε ηξερεις;» ρωτα η θεια με χαμηλη φωνη.

«Κατα βαθος ναι» απαντω στον ιδιο τονο.

Με μια οργισμενη κινηση σηκωνεται απ το κρεββατι οπου καθοταν. «Δεν το χωραιει ο νους μου. Ο καλυτερος φιλος του πατερα σου. Ολων μας δηλαδη. Ξερεις ποσο τον εκτιμουμε. Σε κρατησε στην αγκαλια του μωρο. Ηρθε να με βρει. Εγω η ιδια τον εχω εμπιστευθει. Με καθισε και μου τα ειπε ολα νομομιας, χωρις δισταγμους και ανωφελεις ενοχες. Σ αγαπαει. Ειναι τρελλος, μα δεν ωφελει. Εφυγε την Πεμπτη για τον Καναδα Θα γυρισει υστερα απο καιρο. Ηθελε να ξερεις κι ας μην τον συγχωρησεις ποτε πια. Μου ζητησε απλα να σου μιλησω και να σου δωσω το πακετο του. Βεβαια αν οι γονεις σου...»

Την ακουγα να συνεχιζει να μιλαει μα δεν την προσεχα πια.

Ο θειος-Κωστας, ο Κωστας, ενας ανδρας, ενα ελευθερο πουλι. Εφυγε... εφυγε γιατι... μ αγαπουσε και οχι γιατι καταλαβε;

Κι ομως, εγω εγραψα κατι στην τελευταια σελιδα του βιβλιου που του επεστρεψα: «Και ετοιμαζοτουνα να φωναξει δυνατα για να δειξει πως δεν επεθανει»...

15 Νοεμβριου 1983

Στο σχολειο στην ωρα των Αρχαιων ο καθηγητης ζητουσε να γραψουμε κατι για τη βροχη. Η μερα ηταν πραγματι μουντη και εβρεχε αδιακοπα. Τα παιδια δεν συμφωνησαν και ετσι δεν γραψαμε.

Αν όμως γραφαμε, θα ελεγα πως όταν οι σταγονες της βροχής υγρες και αδιωρατες σταζουν απ το προσωπο τ ουρανου και κυλουν στο τζαμι μου, χυνοντας ρυακια, σαν τον πονο που γίνεται δακρυα, τοτε λοιπον, νομιζω πως κλαιω.

Νομιζω πως δακρυα κυλουν απ τα ματια μου, αργα και ησυχα, χωρις λυγμους και βρεχουν τα μαγουλα, τον λαιμο, κυλουν στο σθηθος και μου ποτιζουν την καρδια. Στο νου μου ερχεται ολοκαθαρα η εικονα ενος μικρου κοριτσιου. Ειναι καθισμενο στα γονατα του, στη μεση ενος μεγαλου καταφωτου δωματιου. Το κεφαλι με τα πυκνα μαλλια ειναι σκυμμενο. Τα χερια, τυλιγμενα ολογυρα, με τις παλαμες να σκεπαζουν το προσωπο. Ειναι ησυχη. Μοιαζει να σκεφτεται. Μα κλαιει. Το μαρτυρουν τα δακρυα που κυλουν αναμεσα στα δαχτυλα.

Όταν βρεχει, η ψυχη μου κλαιει. Νοιωθω δακρυα να σταζουν και θαρρω, πως αν σηκωσω το χερι μου στο προσωπο, θα ειμαι λουσμενη στα δακρυα. Όταν βρεχει η ψυχη μου λυπαται. Λυπαται και κλαιει για κατι κρυφο, που δεν φτανει πια ως εμενα να μου τρυπησει τη σαρκα.

Η ψυχη μου κλαιει, ισως επειδη εβρεχε τοσο πολυ τοτε και γω δεν μπορούσα να δω απ το τζαμι, ποιος στεκοταν περα κει, στο δρομακι, κατω απ τα σκοτεινα δεντρα, εκεινο το βραδυ. Νομιζω πως κατι μεσα μου θα κλαιει παντα...

ΕΦΗ ΚΑΡΟΥΝΙΑ

1

Σταλα βροχης
στα ματια σου.
Αγαπη.

2

Βρεχει.
Το νερο στα ματια σου Φως.

3

Λυχναναματα.